

Метью Рожанський,
директор Інституту Кеннана, Вашингтон

Вітальне слово на конференції випускників Інституту Кеннана

(Берлін, 5–7 листопада 2017 року) ¹

Вітаю!

На початку мушу подякувати нашим прекрасним партнерам, Центру Східної Європи та міжнародних досліджень і його директору Гвендолін Сасс за партнерство в організації цієї конференції.

На цій зустрічі випускників Інституту Кеннана я маю подякувати нашому персоналу в Україні та Росії, Катерині Смаглій та Ніні Рожановській, за їхню прекрасну роботу. Також ця конференція була б неможлива без лідерства нашого менеджера з регіонального розвитку і старшого наукового співробітника Ізабелли Табаровської.

Я хочу подякувати всім нашим випускникам з Росії, України та Сполучених Штатів, які долучилися до нас сьогодні. Сила Інституту Кеннана – в його дослідниках. Наша експертиза та співпраця з регіоном залишаються сильними завдяки підтримці кількох сотень випускників у Росії та Україні, а також кількох тисяч випускників у Сполучених Штатах. Ця сила у поєднанні з наполегливою працею всіх моїх колег в Інституті Кеннана та їхніх попередників сприяла становленню Інституту Кеннана як ключового державного американського центру, що вивчає Росію, Україну й регіон.

Сьогодні ми переживаємо темні і важкі часи, які дехто з видатних дослідників навіть називає новою «холодною війною». Якщо це так – а я сподіваюся, що все ж таки ні – можу лише сказати, що колись ми вже переживали це. Які ж висновки ми зробили і як ми можемо скористатися ними сьогодні?

Інститут Кеннана було засновано більше сорока років тому з чіткою метою покращити знання США щодо радянської Росії, аби наша країна могла краще працювати з нею. Наші засновники, всі

з яких були істориками, заснували інститут, поділяючи думку про те, що досягти цього глибокого розуміння можливо лише через вивчення історії та культури регіону.

Розпад Радянського Союзу не спростив цього завдання. І, звичайно, наша робота ускладнюється через зростаючу ворожість Кремля до Заходу та, зокрема, до Сполучених Штатів. Ця ворожість часто спонукає ставитися до Росії та її уряду як до ворога. Хтось вважає, що ми маємо сфокусувати наші зусилля лише на тому, щоб послабити або перемогти ворога, уникаючи при цьому взаємної співпраці з опонентом.

Але повернімося до 1974 року та наших засновників. Два з них – Джеймс Біллінгтон та посол Джорж Кеннан – були, я вважаю, найкращими американськими експертами з Росії (судячи з кількості їхніх академічних праць та розуміння політики щодо регіону). У час розпаду холодної війни чи створили вони Інститут Кеннана з метою допомогти США перемогти Радянський Союз? Звичайно ні! Вони фокусувалися на довгій перспективі – на майбутньому та минулому.

Виходячи з головного уявлення наших засновників про те, що *ми маємо розуміти їх задля того, щоб працювати з ними*, можу припустити, що вірним є й зворотне – *ми маємо працювати з ними, аби зрозуміти їх*.

Тому покращення цього розуміння вимагає не лише досліджень, але й обмінів та співпраці. Саме ви – випускники наших дослідницьких програм, що зібралися тут сьогодні, а також сотні інших, хто зараз вдома, і є найкращим результатом тої ідеї, яку наші засновники заклали у підвалини Інституту.

¹ Переклад англomовного тексту, розміщеного на сайті Київського офісу Інституту Кеннана. Див. *The Opening Remarks by Matthew Rojansky, Director of the Kennan Institute, at the Kennan Institute's Alumni Conference in Berlin*. – Київський офіс Інституту Кеннана. – 7 листопада 2017 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kennankyiv.org/2017/11/07/matt-rojansky-kennan-alumni-conference/>.

Це уявлення залишається для нас ключовою цінністю. Ми будемо продовжувати співпрацю з такою Росією, Україною та регіоном, якими вони є: живими організмами, чиї настрої іноді дружні та партнерські, іноді колючі й холодні, а іноді й набагато-набагато гірші.

Але для нас вони не просто далекі суб'єкти, які є предметом нашого аналізу, оцінки та засудження. На нашу думку, саме обмін та співпраця, як процес дипломатії в розумінні наших засновників, і є частиною роботи дослідника.

Форми цього залучення, звичайно, змінилися й модифікувалися за останні роки. Якщо в минулому ми мали довгострокову фізичну присутність як у Києві, так і в Москві, то сьогодні наша робота в обох країнах значно скромніша й передбачає підтримку випускників і допомогу в розбудові партнерств. Якщо колись ми друкували журнали випускників, то зараз підтримуємо блоги на російську й українську тематику, які поєднують наших випускників і дослідників в Росії та Україні з американською аудиторією. А коли у нас є можливість підтримати традиційні публікації – ми це робимо і будемо робити надалі. Зараз ми маємо більше ресурсів і грантових можливостей для співпраці з нашими випускниками в регіоні та підтримки їхніх незалежних дослідницьких проєктів.

Ми доклали великих зусиль, щоб допомогти нашим теперішнім та колишнім дослідникам покращити свої письмові та презентаційні навички, що так необхідні для спілкування з широкими аудиторіями й експертними спільнотами. Зростаючи співпраця наших дослідників з медіа, частий передрук їхніх статей та блогів іншими сайтами, як і розмаїття авторів і тем, піднятих на шпальтах наших Kennan Cable, демонструють успішність цього підходу.

Наші випускники в Росії знають, яку роботу виконує наш академічний координатор Ніна Рожановська з налагодження контактів у їхній спільноті та з усіма нами у Вашингтоні. Ми надаємо підтримку там, де можемо, і Ніна в цьому дуже допомагає. Ситуація в Україні дозволяє більш ши-

року присутність, і директор нашого офісу в Києві Катерина Смаглій провела надзвичайну роботу з посилення присутності та впізнаваності Інституту Кеннана і його випускників в Україні. Наша команда зросла до п'яти осіб і попереду світлі перспективи.

Наостанок дозвольте згадати про наші досягнення у Вашингтоні. Ми провели більше 40 зустрічей та брифінгів для членів Конгресу та їх адміністративного персоналу, порівняно з 14-ма минулого року. Половина з цих зустрічей проходила за участі дослідників, що на цей момент проводили дослідження в Інституті Кеннана. Ми посилили присутність наших випускників у медіа, вони виступали на телеканалах ABC, CNN та MSNBC, а також друкувалися в газетах *New York Times*, *Washington Post*, *Foreign Policy*, та *Wall Street Journal*. Завдяки проєкту «Серія лекцій Інституту Кеннана» учасники дослідницьких програм Інституту відвідали більше 25 міст і містечок по всій Америці, надаючи місцевим аудиторіям можливість прямого спілкування з експертами з питань регіону. Якщо коротко: ніхто крім нас не має такого географічного покриття. Цього року штатні працівники й дослідники Інституту дали понад 240 інтерв'ю і надрукували 130 статей (включно з op-eds).

Отже, наша залученість і вплив в Америці зростає. І всі наші випускники – з США, України та Росії – стали великою частиною цього успіху. Ми маємо твердий намір продовжувати цю динаміку й сподіваємося, що наші випускники будуть частиною цього процесу.

Дякую, що ви з нами. Ми представляємо різні країни, різні бекграунди й покоління, академічні дисципліни та професійний досвід. Але нас об'єднує спільна мета. Всі ми є людьми доброї волі, які вірять у важливість знання і силу обміну та співпраці.

Ще раз вітаю! Ми справжні щасливчики, що зустрілися тут сьогодні, і я відчуваю дуже щасливим від того, що маю цю можливість спілкуватися з вами.